

RAKVIČKÝ ZPRAVOUČAJ

Dotěr 24/10.90

č. 2/1990

VDÁVÁ RADA MNV A KULTURNÍ KLUB V RAKVICÍCH

Rakvičané, na slovíčko

... troufám si říci, že dosud nikdy občané tak nesledovali každý krok našich vlád a jejich ministrů, jako nyní - v době hospodářské reformy. Dosud se také nikdy různá opatření vlády tolik nedotýkala řadového občana a jeho peněženky, jako současné pohyby cen a jejich další připravované úpravy.

Díky lepší informovanosti a možnostem nahlédnout i do zákulisí, přežvykujeme na návsi, ve sklepech i po hospodách všechno, co se v Praze jen šustne. Každý z nás se zcela spontánně zapojuje do diskuse a snaží se rozumovat o tom, která varianta reformy by pro nás byla nejpříjemnější.

V Rakvicích převažují především názory zemědělců. Těžce jsme nesli nesprávné zásahy do výkupních cen potravin, kdy zemědělci by měli lacino prodávat, ale vstupní ceny všech nákladů do výroby podstatně vzrostly. V tisku se objevil názor, že vláda chce takto administrativně zničit družstva a přejít na soukromé formy. Družstva jsou i na Západě a dobře prosperují, přitom musí však být přízpůsobena tržnímu hospodářství.

Snahy po soukromém hospodaření u nás jsou, ale zatím ojedinělé. Většina občanů od soukromníků očekává lepší služby a hlavně levnější než od podniků, které musí živit řadu administrativních úředníků. Úřední kontroly zatím prokazují, že velká část soukromníků se snaží rychle a bezpracně zbohatnout a využívají určitého chaosu a mezer v našich zákonech. Řadový občan se stále více obává dění kolem a do "obchodáku" s pouhou stovkou raději ani nejde. A co teprve důchodci, či mladí manželé a rodiny s více dětmi. Nebudou muset utahovat opasek víc než na poslední díрку? Uhájíme důstojný život pro všechny a nebude příliš moc nezaměstnaných?

Přes všechny obavy vidím jeden velký klad. O vydělarých penězích začínáme přemýšlet, učíme se ekonomicky myslet a musíme se naučit i podnikat. Cesta k prosperující republice a demokratickému státu je nastíněna. Buďe bolet, moc bolet. Musely si ji protrpět všechny vyspělé státy. Je to však jediná naše naděje v pohledu do budoucna a naše oběti poslouží v brzkých letech lepšímu životu našich potomků ...

R. OBHLÍDAL

Z práce rady MNV Rakvice

Tak jako celá naše republika žije ve víru převratných společenských a hospodářských změn, tak i náš národní výbor není výjimkou.

V současné době na základě nových zákonů ČNR o obcích a o volbách do zastupitelstev v obcích probíhají intenzivní přípravy na uvedené volby, které se konají v sobotu 24. listopadu 1990.

Přesto MNV nepolevil v plnění stanovených úkolů v rozvojové a zvelebovací činnosti. Krátce vás seznámíme se stavem na tomto úseku činnosti MNV.

V červnu byla zahájena oprava místní fary, kterou má MNV v pronájmu od roku 1963 od brněnského biskupství. V současné době má fara nový "kabát". Po odstranění lešení bude pokračováno v nejdůležitějších vnitřních úpravách, abychom budovu fary co nejdříve předali zpátky církvi.

V srpnu byla dokončena II. etapa plynofikace a to vpuštěním zemního plynu do plynovodního řádu v ulicích U hřiště, Ulička I a III, Zahradní, Obchodní a Svislá, včetně spuštění regulační stanice u družstevního sklepa. Bylo vybudováno 110 přípojek do rodinných domků. V současné době končí plynoinstalace v rodinných domcích, bez problémů pokračuje instalace plynoměrů. Je předpoklad, že ještě do letošní topné sezóny bude všech 110 domů plynofikováno.

Na přístavbě šesti učeben a stravovacího úseku, díky stavební skupině ZD Rakvice, pokračují práce dobře. Hrubá stavba je dokončena, nyní nastupují pracovníci Montovaných staveb Brno na provádění elektroinstalace, vodovodu a topení. Je předpoklad, že stavba bude řádně zazimována, aby tak stavební skupina ZD mohla pokračovat v zimních měsících na vnitřních pracích. V letošním roce budou odvedeny práce za 3 miliony a sto tisíc.

Po usilovném jednání došlo v měsíci srpnu k zahájení výstavby čistírny odpadních vod. Práce zahájili pracovníci Zemědělských staveb Brno. Celkové náklady na tuto stavbu jsou cca 11,5 milionu Kčs, v letošním roce máme provést práce v hodnotě 4 miliony. Stavba se buduje dodavatelským způsobem, termín ukončení je květen 1992.

Z menších akcí stojí za zmínku vybudování malé čekárny ČSAD u zastávky ČSD, kterou využívají pracující a děti, kteří jezdí do práce a do školy do Hustopečí nebo Velkých Pavlovic.

Velmi omezené máme finanční prostředky na dlažbu a obrubníky pro dokončení chodníků v ulici Dolní a Obchoční. Ovšem je docela možné, že se nám přes všechny potíže podaří materiál zajistit. Proto vyzýváme občany, aby využily dosavadní zásobu dlažby a obrubníků, které jsou zatím k dispozici a dokončily chodníky před svými domy, abychom věděli, kolik dlažby a obrubníků ještě zajistit.

Pokud nám počasí dovolí je v plánu i oprava fasády a výměna dešťových žlabů na budově bývalých kluboven PO SSM vedle kina. Pokud se týká využití bývalých kluboven, tak z velké klubovny se buduje videokavárna (po dohodě může sloužit dále jako schůzová místnost některým společenským organizacím), kterou bude provozovat DP MNV, dále dvě místnosti jsou určeny pro policejní stanici, která by v naší obci měla zahájit činnost od 1. ledna 1991. Jedna místnost je nadále využívána kulturním zařízením.

Rada MNV

R a k v i c e

Základní škola na počátku školního roku 1990 - 1991

Rušné události uplynulého školního roku ovlivnily i změny ve zdejší základní škole. Do starobního důchodu odešel dosavadní ředitel školy pan Stanislav Šimoník a vzhledem k tomu, že konkurzní řízení na funkci ředitele školy nevedlo k úspěchu, byl radou ONV v Břeclavi na doporučení OŠMT jmenován ředitelem ZŠ v Rakvicích dr. Jaroslav Mašek, dosavadní ředitel okresní pedagogicko-psychologické poradny v Břeclavi, který již vykonával funkci ředitele školy v Ladné, v Týnci a ve Tvrdonicích. Ke změně došlo i ve funkci zástupce ředitele školy - tuto funkci nyní zastává dosavadní učitel této školy pan Michal Polášek. Na základě své žádosti odešel do ZŠ Břeclav, ul. Školní pan učitel Jan Grbavčic a na jeho místo přišla paní učitelka Marie Bruchterová, která předtím učila v ZŠ Zaječí. Jinak zůstal pedagogický sbor beze změny. Ke změnám nedošlo ani u správních zaměstnanců a u pracovníků ve školní jídelně.

Příslibem do budoucna je to, že pedagogický sbor ZŠ Rakvice tvoří z plné poloviny stabilizovaní, kvalifikovaní, mladí učitelé, jejichž elán, aktivita a zkušenost imponuje žákům školy, ale je také oceňována i nadřizenými orgány. Např. dva z nich jsou okresními metodiky okresního pedagogického střediska - pan dr. Kameník pro zeměpis a pan Jaromír Hamala pro didaktickou techniku. Na škole působí i řada zkušených starších učitelů, kteří jsou autoritami i v okresním měřítku - např. paní Ludmila Šimoníková jako metodik okresního pedagogického střediska pro pracovní vyučování - technické práce a pan Stanislav Šimoník jako lektor rekvalifikačního kurzu učitelů ZŠ k výuce jazyka německého, který vyučuje i v novém školním roce jazyk německý v naší škole. Na škole vypomáhá i učitel v důchodu pan Karel Šula.

Školní rok 1990 - 1991 byl slavnostně ve škole zahájen dne 3. září. V hlavním projevu nastínil ředitel školy současné úkoly našeho školství a seznámil žáky i přítomné rodiče se změnami v nastávajícím školním roce v místní škole. Na základě přání rodičů bylo otevřeno další oddělení školní družiny tak, aby ji mohli navštěvovat nejenom žáci z 1. a 2. tříd, ale i žáci ze 3. a 4. tříd. Rozšířena

byla i výuka povinné tělesné výchovy ze dvou na tři hodiny týdně, v 5., 6. a 7. třídách a na celém 2. stupni školy je zajištěna výuka jazyka německého. Žáci potleskem přivítali své učitele, které jim představil ředitel školy a zvláště bouřlivě uvítali nového zástupce ředitele školy. Po přivítání malých prvňáčků ředitelem školy a po vyslovení jeho přání, aby ve škole byly nastoleny dobré mezilidské vztahy a trvalé místo zde měla radostná, tvůrčí práce, přešli žáci se svými učiteli do tříd, kde si vyslechli rozhlasový projev ministra školství České republiky.

V tomto roce se vyučuje ve 3 budovách školy. Celý 2. stupeň a dvě třídy 3. ročníku jsou umístěny na horní budově, dvě první třídy a jedna 4. třída je v dolní budově školy a obě druhé třídy a jedna 4. třída pracují ve školní budově v Přítlukách (o tuto budovu bude od ledna 1991 hospodářsky pečovat obec Přítluky - MNV Přítluky již nyní zahájil první kroky k této změně).

Škola má nyní celkem 374 žáků, z toho v 1. - 4. ročníku 170 žáků a v 5. - 8. ročníku 204 žáků.

Rychle pokračuje stavba objektu přístavby u horní budovy prováděná stavební skupinou ZD Rakvice pod vedením MNV Rakvice. Bylo dosaženo asi půlročního předstihu při této stavbě - podaří-li se zajistit potřebné vybavení do této přístavby, mohly by dvě odborné učebny, čtyři kmenové třídy a nová školní jídelna fungovat již v příštím školním roce.

Škola musela zachovat jednosměnný provoz bez polední přestávky vzhledem k dojíždění žáků do Přítluk a v opačném směru do Rakvic, což klade zvýšené nároky na žáky i učitele. Rodiče z obou obcí musí proto dbát, aby žáci chodili večer brzy spát a mohli příští den zvládnout úspěšně řadu vyučovacích hodin bez delší přestávky.

Optimálním přidělením vyučovacích předmětů bylo dosaženo stavu, že 90,46 % těchto předmětů je vyučováno zcela kvalifikovaně podle aprobační učitelů a necelých 10 % vyučovacích předmětů pak učiteli s příbuznou kvalifikací pro vyučované předměty. Nekvalifikovaná výuka na škole prakticky neexistuje.

Od začátku nového školního roku uplynul zhruba jeden měsíc, který byl naplněn činnou prací školy při relativním klidu v samotné škole mezi jejími pracovníky za pochopení rodičů a ostatní veřejnosti v Rakvicích a v Přítlukách.

Nelze připustit umělé rozdmýchávání nevraživosti mezi pracovníky školy, která by měla nepříznivé důsledky především na žáky školy, ani nekvalifikované zásahy do práce školy zvenčí. Všichni musíme přispět k tomu, aby práce školy nebyla ničím narušována, aby výsledky žáků z Rakvic byly i na základní škole co nejlepší.

Závěrem si dovoluujeme pozvat všechny rodiče žáků ZŠ na plenární schůzi a na třídní schůzky SRPŠ dne 10. října 1990 v 18.30 hodin v horní budově ZŠ Rakvice.

Dr. Jaroslav MAŠEK
ředitel školy

Výsledky hlasování ve volbách 1990 - SL a SN FS a ČNR ve volebním obvodu RAKVICE

V seznámení voličů zapsáno 1478 voličů

Vydáno 1 458 obálek

Pro sněmovnu lidu - 1 423 platných hlasů, pro Sněmovnu národů - 1 425 platných hlasů,
pro Českou národní radu - 1 424 platných hlasů

Pořadí	Název strany, hnutí	Sněm.lidů	Sněm.národů	ČNR
1.	Občanské fórum	477 - 33,52%	536 - 37,61%	602 - 42,27%
2.	Hnutí za samospr.dem.spol. pro Moravu	318 - 22,3 %	345 - 24,21%	364 - 25,56%
3.	Spojenectví zemědělců a venkova	312 - 21,9 %	207 - 14,56%	145 - 10,18%
4.	Komunistická strana Československa	123 - 8,64%	143 - 10,03%	133 - 9,33%
5.	Křesťanská a demokratická unie	108 - 7,55%	108 - 7,57%	98 - 6,88%
6.	Strana zelených	30 2,10	23	32
7.	Sociální demokracie	16 1,12	19	25
8.	Československá strana socialistická	19 1,33	26	12
9.	Svobodný blok	4 0,28	14	7
10.	Volební seskupení zájmových svazů v ČR	8 0,56	6	7
11.	Republikánská strana Československa	5 0,35	4	8
12.	Čs. demokratické fórum	1 0,07	2	3
13.	Strana přátel píva	-	-	4
14.-15.	Hnutí za občanskou svobodu	1 0,07	1	-
14.-15.	Hnutí čs. porozumění	1 0,07	1	-

PROMĚNY.....

Název Rakvic a jejich pečeť

Ve vědomí většiny rakvických občanů přežívá přesvědčení, že název obce Rakvic vznikl proto, že kdysi dávno bylo v jejich vodách velké množství raků. Tak nám to také v mládí vysvětlovali, jak rodiče, tak učitelé. Je to historicky odůvodněné vysvětlení ?

Ve Zpravodaji jsme si již dříve vysvětlili, že podle vzniku byly dva druhy osad, a to rodové a zákupní. K rodovým patřily ty osady, které v podhradí zakládali vládcové hradů. V každé z nich z počátku žil jeden rod. Podle tohoto rodu byly pak vesnice pojmenovány. Když se pak tyto osady více zalidňovaly, zůstalo kupř. původní jméno anebo byla jejich jména měněna podle vedoucí osobnosti osady nebo podle charakteru osady a pod..

Potřeba osídlit ladem ležící půdu a získávat větší příjmy, vedla české vladaře i šlechtu k zakládání dalších osad a k jejich osidlování. Osidlování prováděli osidlovatelé, jimž vrchnost svěřovala půdu, aby ji prodávali osadníkům. Osidlovatel se stával zpravidla v takto založené osadě dědičným rychtářem. Tyto osady byly osadami zákupními. Dostávaly jména buď podle jména osidlovatele nebo znaků typických pro tu kterou osadu, např. podle toho jakou měla osada polohu, co bylo pro osadu typické apod.. Rakvice byly osadou zákupní a jejich název mohl být odvozen buď od jména osidlovatele anebo od skutečnosti, že v jejich vodách bylo kdysi dávno mnoho raků. Jestliže by byl důvodný výklad názvu Rakvic od množství raků v jejich vodách, pak by to bylo možné tvrdit totéž u Přítluk, Nejdek, či dalších obcí v povodí řeky Dyje. A přece tyto vesnice nesou jiná jména.

Abychom si mohli odpovědět na otázku, od čeho je tedy odvozen název Rakvic, musíme se obrátit na osoby povolání, tj. na historiky, kteří se zabývali dějinami Jižní Moravy. Především to byl

profesor dr. Hosák, který se vznikem názvů osad a měst zabýval se zvláštní pozorností. Ve své studii o názvech měst a obcí šel dál než Českomoravská kronika. Uvádí, že původ místních jmen u nás pochází v zásadě od jmen rodů v nich usedlých. Tyto názvy pocházejí jednak z doby pohansko-slovanské /9. až 11. století/, pak z doby křesťenské. Ve své studii o vzniku názvů osad i v pozdější době uvádí dr. Hosák, že osady pojmenované podle rodů, které je založily, patří mezi osady nejstarší. Jejich vznik spadá do doby, kdy osada byla obývána jediným rodem a byla nazvána podle zakladatele rodu, např. podle Raka-Rakovici, podle Pavla-Pavlovici, podle Mikuli-Mikulčici atd.. Tehdy byl nemovitý majetek všem členům společný. Dr. Hosák uvádí, že časem se zapomělo na to, že jména osad jsou odvozena od určitého rodu a taková osada byla označována jako věc čtvrtým pádem : Rakvice, Pavlovice, Mikulčice atd.. Ve své studii vylučuje původ jména Rakvic od raků. Uvádí, že kdyby bylo jméno naší obce odvozeno od raků pak by název zněl "Račí". Dr. Hosák ještě pokud jde o Rakvice uvádí, že tyto vznikly v době pohansko-slovanské a že jejich jméno bylo nejspíše Rakovice.

Tento výklad potvrzuje i skutečnost, že habánský kronikář Jižní Moravy Ambrosius Reescka ve své kronice uvádí, že v roce 1621 přebýval "zu Rakowitz und Seitz" (v Rakovicích a Zaječím) "ein Diener des worts Herrens" (sluha slova Páně) Ulrich Stadler. Taky rok po bitvě na Bílé Hoře a rok před vyhnáním habánů z Rakvic nesly Rakvice název Rakovice. Teprve působením němčiny se ustálilo pojmenování Rakvice - Rakwitz. Tento výklad dotvrzují i další skutečnosti. Např. první známý rakvický rychtář, který se zúčastnil určování

sporných hranic mezi Přítlukami a Nejdekem v roce 1292 Bert- hold, je v listině o tomto sporu uveden, že je rychtář z Rak- vic - v listině psáno Rakviz. Druhý známý Rychtář Hanuš, kte- rý v roce 1361 koupil od Mikuláše z Lišnova dvůr v Uherčicích, je v kupní listině psán jako rychtář z "Rakuicz". Není tedy po- chybnosti o tom, že základem jména Rakvic je rodové jméno Rak. Je tedy třeba přijmout výklad o vzniku jména Rakvic profesora dr. Hosáka. Tento výklad potvrdili historici, kteří vydali vlasti- vědnou publikaci Břeclavsko. Ve stati o Rakvicích výslovně uvá- dějí, že pojmenování "Rakvice německy Rakwitz odvozeno od jména Rak". Šlo tedy o jméno osidlovatele /zakladatele/ Rakvic a ne od sku- tečnosti, že ve vodách rakvických bylo mnoho raků.

Tvrzení, že pojmenování Rakvic bylo odvozeno od raka, bylo podporováno skutečností, že Rakvice měly na své pečeti raka. Jak si to vysvětlit? V 16. století, to je v době, kdy vrchností ho- donského panství byli páni z Lipé a kdy v Rakvicích byla už po- četná skupina habánů, používalo se v úředních listinách pečeti, v jejímž pečetním poli bylo znamení raka a kolem něho latinský nápis "Sigillum maius oppidi Rakwicen". Tento nápis byl přeložen slovy: "Větší pečeť městečka Rakvic". Dr. Hosák přitom však zpochybnil, že Rakvice byly městečkem, neboť jak uvádí "v pramenech se Rakvice nikdy neuvádějí jako městečko a nikde není ani náznak o tržním právu. Přece však se uvádí, třebaš neprávem, název městeč- ko Rakvice na nejstarší obecní pečeti ...". Provedli-li bychom si doslovný překlad nápisu na uvedené pečeti, museli bychom jej přeložit "Větší pečeť města Rakvic", neboť město je latinsky "oppidum", druhý pád "oppiduli - městečka". Ale vraťme se k pečeti Rakvic. Podle nauky o erbech, znacích a pečetích /heraldika/, dostá- vala města od králů pečeti, které vedle nápisu měly v pečetním poli znaky města. Pečeti používala města k právnímu ověření vydávaných městských písemností. Rakvická pečeť ze 16. století měla v pečetním poli znak raka. Ve výše uvedené publikaci Břeclavsko je už uvedeno, že Rakvice měly ještě svoji pečeť v roce 1775, tedy v době, kdy ho- donské panství už vlastnila císařská rodina /František Štěpán Lotrinský/ a že v pečetním poli byl znak raka a hroznu s nápisem "Sigillum Maius oppidi Rakwicen". Tedy proti původnímu znaku raka přibyl v pečetním poli stylizovaný hrozen. Pro zajímavost je vhod-

né uvést, že znamení raka na erbech, znacích měst a na pečetích není ojedinělé. Tak např. znamení raka má ve znaku - město Rakovník. Jan Žižka z Trocnova měl ve svém erbu raky dva. Jednoho v základním štítu a druhého nad korunkou erbu. Přitom šlo o stylizaci raka říčního, kdežto Rakovník má stylizovaného raka kamenáče.

Z obcí břeclavského okresu má vedle Rakvic ještě ve znaku raka obec Pasohlávky. Jak vypadal rak v původní pečeti Rakvic ze 16. resp. 18. století není známo.

Používání pečeti od 17. století postupně ztrácelo na významu. Nový rozmach znaků a pečeti nastal opět ve druhé polovině 19. století. Po vzniku Československé republiky se mnohá města zbavovala symbolů ze staré monarchie. Znaky a pečeti přestaly být módou a nahradila je razítka.

Rakvická obec si však po osvobození po první světové válce zachovala svůj starý symbol na razítkách - raka a hrozen. Tento symbol ožil v Rakvicích v 30. letech a stal se jakýmsi známkem hrdosti na minulost Rakvic. Zachoval se na kandidátkách při volbách do obecního zastupitelstva v letech 1931 a 1938. Zobrazení symbolů však nebylo stejné. Tak např. na kandidátkách při volbách do obecního zastupitelstva v roce 1931 je stylizovaně zobrazen říční rak /je téměř totožný se stylizovaným raketem na erbu Jana Žižky z Trocnova/ a pod ním je hrozen se dvěma vinohradnickými listy. Kolem tohoto znaku je nápis "OBECNÍ RADA RAKVICE".

Na kandidátních listinách pro volby do obecního zastupitelstva v roce 1938, je zobrazen na razítku rak, který se podobá znaku rakovnickému a pod ním je položený hrozen s jedním vinohradnickým listem. Nápis kolem znaku zní: "OBEC RAKVICE".

Oba znaky v razítkách jakoby chtěly dotvrdit hrdost rakvické obce na svoji minulost.

Po roce 1945 se ve většině obcí a měst začalo používat razítek se státním znakem a tím jakoby zanikala místní hrdost a patriotismus - hrdost na svoji obec.

Po roce 1949 mizí razítko se znaky měst a obcí úplně a od roku 1952 je důsledně používán státní znak. V roce 1967 byla zákonem stanovena zásada, že pokud není předepsáno užívání státního znaku, mohou městské národní výbory užívat znaky města.

Symbolika dokládající význam obcí a měst a tím i hrdost na dějiny měst a obcí přestala působit.

Dnes význam obcí a měst v rámci obnovení obecního zřízení povyroste. Obce si budou spravovat své záležitosti samostatně. Vláda věcí obecních se vrátí do rukou občanů. Proto bude muset být i zájem občanů o růst bohatství obce, které povede k růstu kulturní i hmotné úrovně občanů obce. Občané se musí ztotožnit se svojí obcí, musí najít svůj vztah k ní a pomáhat jejímu rozkvětu. Úspěchy obce budou úspěchy jejich. Tak to dělali naši předkové.

JUDr. Hubert REŽNÝ

Hotaři na hoře vinohradské

Letošní úroda hroznů vyvolala potřebu zajistit hlídání vinic především před největšími zloději - špačky. Organizací hlídání vinic se ujala místní organizace svazu zahrádkářů. Jde o svépomocnou akci, kterou uvítali všichni vinaři.

Povězme si, jakže to bylo v dávných dobách s ochranou vinic, zejména v době zrání hroznů. Vinohrady se již na počátku 17. století i v Rakvicích řídily zvláštním právem - horenským právem. Toto právo bylo velmi přísné. Bylo také nazýváno právem horským. Vinice byly nazývány hory vinohradské, nebo též jako nyní vinohrady. Vykonavateli horského práva byli horní konšelé a horní, kteří byli vedoucími funkcionáři obce Rakvic. Horní byl také nazýván "purkmistr". Hlídáním vinic byli pověřováni hotaři. Ty přijímal horní. Již v roce 1606 byla v Rakvicích "sestavena a prohlášena Práva hotařům, kterak se chovati mají, když se od horního do hor vinohradských přijímají". Tato práva jednoznačně vymezila práva i povinnosti hotařů.

Základní a nejpřednější povinností hotařů bylo pilně hlídat vinohrady. V boudách, ve kterých přebývali, nesměli hrát žádné hry. Nesměli brát ovoce "pod ztrátou hrdla", tj. pod ztrátou života.

Hotař nesměl vkročit do vinohradu dále než tři kroky. Dál směl jít jen tehdy, viděl-li by v něm nějakou škodu.

Viděl-li by majitel vinice, že hotař je ve vinohradě a působí majiteli škodu, např. že sbíral ořechy nebo trhal hrušky, jablka, či jiné ovoce, měl být potrestán smrtí.

Hotaři si nesměli nosit z domu na hlídky pítí. Byli-li přistiženi, že pítí - rozumí se alkohol, donesli do boudy - měli být dostatečně potrestáni horním, tj. jejich bezprostředním pánem.

Měl-li některý z hotařů vlastní vinohrad, směl rážet ořechy ve svém vinohradě jen s vědomím a souhlasem horního, jestliže jeho ořechy byly podobné ořechům souseda nebo horního. Hotaři také nesměli bez souhlasu horního ořechy, hrušky nebo jablka prodávat dokud neprokázali, kde je získali. Byli-li by přistiženi, že bez souhlasu horního takové ovoce prodávali, měli být potrestáni smrtí nejen oni, ale dokonce i ti, kteří takové ovoce od nich kupovali.

Hotařům bylo také zakázáno sbírat padající ořechy do té doby, dokud je majitelé neoráželi. Nedodržel-li hotař toto nařízení a

byl při tom přistižen, byl posuzován horním jako zloděj a byl předán hrdebnímu soudu. Hrdební právo vykonávaly příslušné soudní orgány.

Mezi hotaři se vyskytovali i takoví lidé, kteří neoprávněně posbírali nebo natrhali ořechy a jiné ovoce a nastrážili je na cesty nebo chodníky, které byly veřejné /mimo frejdu/. Když je mnozí lidé, zejména přespolní, kteří nevěděli, že hotaři nastrážili ořechy a jiné ovoce, zdvihli, hotaři je přitom samozřejmě chytili. Handrkovali se s nimi, šacovali je, ovoce si přivojovovali, aniž horní o tom věděl. Takové počínání hotařů bylo posuzováno jako lotrovství. Hotař, u kterého se takové věci našly, měl být "beze vši milosti na hrdle trestán jako jiný zákeřník a zloděj".

Přísně byla v době, kdy byla "zaražena hora", zakázána jakákoliv myslivost, ať již šlo o lov na zajíce nebo koroptve střelbou a nebo osidly, či oky /strunami/. Objevil-li by hotaři takový lov, museli to hlásit hornímu. Hotař, který by nehlásil tuto skutečnost a dodatečně se to na něho proneslo, měl být potrestán jako jiný zloděj, to znamená měl být předán soudu k potrestání smrtí.

Kdyby hotaři přistihli kohokoliv ve vinohradě, kdo "v něm způsobuje jakoukoliv škodu nebo zlodějství", měli na to jeden druhého jakkoliv upozornit dohodnutým heslem nebo znamením a sejít se, aby si navzájem pomohli takového člověka zneškodnit a vzít mu to, co ukradl. Nesměli ho však bít. Jestli by se však bránil, měli ho svázat a svázaného přivést k hornímu jako jiného zloděje nebo lotra.

Jestliže hotař někoho ve vinohradě přistihl a neoznámil to hornímu, měl být dostatečně horním potrestán.

V horenském právu byla zakotvena ustanovení zajišťující hotařům ochranu. Tak např. jestliže by kdokoliv usiloval o jeho život a byl při tom dopaden, podléhal trestu smrti.

Pobyt hotařů ve vinicích byl určen od svítání. Domů směl jít hotař večer po zvonění klekání. A když večer šel domů, měl právo vzít si tři hrozny vína, a ty nésti v koši a ukázat je hornímu nebo jinému z konšelů. Kdyby to neukázal hornímu a bylo zjištěno, že bral více než tři hrozny "propadl hrdlo". Kdyby se zjistilo, že v budoucím dělal mošt, anebo prodával ovoce ze stromů nebo na stromech, propadl témuž trestu. Hrozny měl hotař brát postupně z jednotlivých vinohradů.

S těmito právy a povinnostmi byli hotaři při přijetí do práce seznámeni a byli upozorněni, že "vědí jak se mají chovat a čeho se vyvarovat, chtějí-li trestání veřejnému ujíti, bez vůle horního nic před sebe nebrati, jenom se ve všem opovídati, aby horní o hotařích, kde jsou, věděti mohli".

Po seznámení s právy a povinnostmi složili hotaři přísahu pánu Bohu všemohoucímu, knížeti svaté říše římské pánu z domu Lichtenštejnů jako tajnému radovi, dále panu hornímu, purkmistrovi, rychtáři a starším a všelikého poctivé celé obci Rakvické tuto přísahu.

"Tak jakož jsme od pana horního, starších celé obce za hotaře uvoleni, že v též povinnosti hotařské pobožně, věrně, upřímně tak, jakž na dobré a poctivé náleží, chovati se chceme, též všelijakých kouzel a čarů, které by k škodě a k záhubě vinohradů býti mohly, se vystříhali, bedlivě a pilně bohatého i chudého, domácího i přespolečného vinohradův, v nich vína, ovoce hlídati, kdo by pak škodu jakou ve vinohradě činil buď sám osobně nebo dobytken svým, o tom ihned panu hornímu, neprohlídající na osoby buď pro přízeň neb nepřízeň, přátelství nebo nepřátelství, známost, uvést a v tom všem, což by k dobrému sousedům bylo skutečně věrně, upřímně a spravedlivě chovati budeme. Toho nám dopomoci Bůh otec, Bůh syna a Bůh duch svatý, neposkvrněná paná Maria a všichni Svátí. Amen".

JUDr. Hubert REŽNÝ

EKOLOGIE

Ministr Klaus v jednom ze svých vystoupení upozorňuje, že nejprve se musíme vypořádat s ekonomikou a pak teprve přijde na řadu ekologie. Samozřejmě má jistě na mysli ekologii ve velkém průmyslu jako jsou elektrárny, hutě, chemický průmysl, zemědělství, ale všichni víme, že kolem nás si ty drobné, ale závažné případy musíme řešit sami a hned.

V řece Dyji v letošním létě pod splavem Jaroslav Vajbar objevil raka říčního. Z toho vyplývá, že řeka se nám čistí - ale? Blíže než je řeka Dyje, protéká kolem Rakvic Trkmanka. A jak vypadá? Je to silně zapáchající, černě tekoucí, vše živé ničící vodní příšera a to si mnozí z nás pamatují, že se v ní chytaly ryby, žily zde divoké kachny, vodní živočichové a dalo se na jejich stránkách odpočívat.

Někdo, někde z jiné vesnice, města, či oblasti nám sem pouští špínu a jedy, kterých se chce zbavit. Proto vyzývám příslušnou komisi, aby se přesvědčila, vše oznámila na příslušný orgán, který je schopen zjednat nápravu. Chraňme svoji oblast proti podnikům i jednotlivcům a nenechávejme vše jen na určené komise, jae přece o naše prostředí o náš život, o znovuzrození naší krásné krajiny.

Zdeněk POHL

Přežijí rok 2 000 ?

Jistě jste zvědaví, o která zvířata, či živočichy půjde. Ne, nemějte obavy, nepůjde o ekologickou, či přírodovědnou přednášku, ale jen o oznámení, že ročník narozen roku 1940, ročník to válečný, živený kunerolem a rybím tukem, ročník přes všechny vaše shovívavé úsměvy prožil a přežil druhou světovou válku, ročník který v roce 2 000 v přelomu století bude odcházet na zasloužený odpočinek, ročník, který zásluhou Ludmily Janouškové, roz. Pešové konečně se po 35 letech sešel. Pravda ne všichni se dostavili a pro ty zúčastněné nastalo poznávání, v mnoha případech ani fotografie z let školních nepomohla a když se divil profesor Šálek, že jednoho z ročníku nepoznává, jeho kamarád ochotně poskytl informaci. "Toho si pamatovat nemůžete, pane profesore, on pořád chyběl. Ze Zaječí vyšel, ale nedošel". "Jedině tak", odpověděl prof. Šálek. Velmi dobře věděl, že se tehdy chodilo z Přítluk a ze Zaječí do rakvické školy pěšky. Autobusy nejezdily, tak se stávalo, že kluci měli důležitější věci na práci.

Prohlídku naší školy jsme zahájili v 11.30 hodin. Předseda MNV nás provedl školní budovou, novou tělocvičnou, kterou využívá i široká veřejnost, výstavbou nových tříd na školním dvoře, jídelnou a školním asfaltovým hřištěm. Pěkná je naše škola. Naši předkové mysleli daleko do budoucna. Škola plně vyhovuje dnešním nárokům jak po stránce vnitřního řešení, tak venkovním vzhledem. Přejeme kantorům dobré a schopné žáky a žákům dobré a schopné kantory.

Je smutné navštívení hřbitova a vzpomnutí zemřelých spolužáků. Je smutné nemít mezi sebou učitele, kteří nám do prázdných hlav vtloukali vědění a nemoci jim poděkovat. Nevařilo by nám dostat zase výchovný pohlavek nebo do hrba a být zase na chvíli těmi neposednými kluky a holčkami z dob školního mládí. Vždyť pokud žijí naši učitelé jsme ještě pořád jejich žáky, jsme ještě trochu mládí. Proto za všechny z našeho ročníku přeji našim žijícím učitelům - ať je život zával kamkoliv - zdraví, klid a pohodu.

Na půdě MNV jsme vstoupili v čele s učiteli Strakovou, Veselým, profesory Šálkem a Šálkovou, Šimoníkem. Zde nám v obřadní síni MNV připravila děvčata ze Sboru pro občanské záležitosti zpěvné a procítěné uvítání. Chování všech bylo velmi zdvořilé, ale po obědě v družstevní jídelně se při muzice vše rozběhlo správným směrem. Spadla tréma, spadly poslední zábrany, prohlídka fotek, smích a školní lásky se mohly zahledět zase hluboko do očí.

A tak ročník 1940 se k ránu rozcházel s přáním pevného zdraví a životních úspěchů pro ně, děti i vnuky. Snad se zase sejdeme za pět, či roku nejslavnostnějšího, kdy se bude lámat století a my za zvuku zvonů, fanfár a zářivých světlic si znovu stiskneme pravice a oslavíme slavné šedesátiny.

A tak nakonec - začátek. Přežijí rok 2 000 ? Budeme se snažit.

Zdeněk POHL

SOZ

Narozené děti

Hnaníček Tomáš, Nádražní 670
Skrývalová Dominika, Zahradní 786
Tomek Miroslav, Nová 514
Hamala Jakub, Nádražní 670
Hruška Jiří, Nádražní 575
Blažek Raдек, Dvorní 695

Všem dětem přejeme šťastný život !

Sňatky

Úlehla Vlastimil	-	Průdková Pavla	/Prušánky-Rakvice/
Franc Miroslav	-	Ludínová Iva	/Vel.Kostolany-Rakvice/
Blažek Radoslav	-	Valentová Sylva	/Rakvice/
Makuch Martin	-	Vajbarová Luběna	/Rakvice/
Průdek František	-	Pilarčíková Lenka	/Rakvice-V.Pavlovice/
Lískovec Stanislav	-	Bednáříková Andrea	/Hrušky-Rakvice/
Průdek Pavel	-	Nováčková Eva	/Rakvice-Brno/
Dušek Ludvík	-	Kaňková Ivana	/Klobouky-Zaječí/
Melkus Pavel	-	Chýllová Hana	/Popice-Přítluky/
Pohanka Lubor	-	Ludvíková Věra	/Zaječí-Přítluky/
Strmiska Stanislav	-	Havlíčková Jana	/Rakvice/
Caska Aleš	-	Janoušková Bron.	/Brno-Rakvice/
Páviš Vít	-	Ondráčková Naděžda	/Mikulov/
Novák Vlastimil	-	Petrásková Irena	/Zaječí/
Kapusta Tomáš	-	Trávníčková Soňa	/Přítluky/
Šenkýř Josef	-	Balášová Dita	/Zaječí/

B l a h o p ř e j e m e !

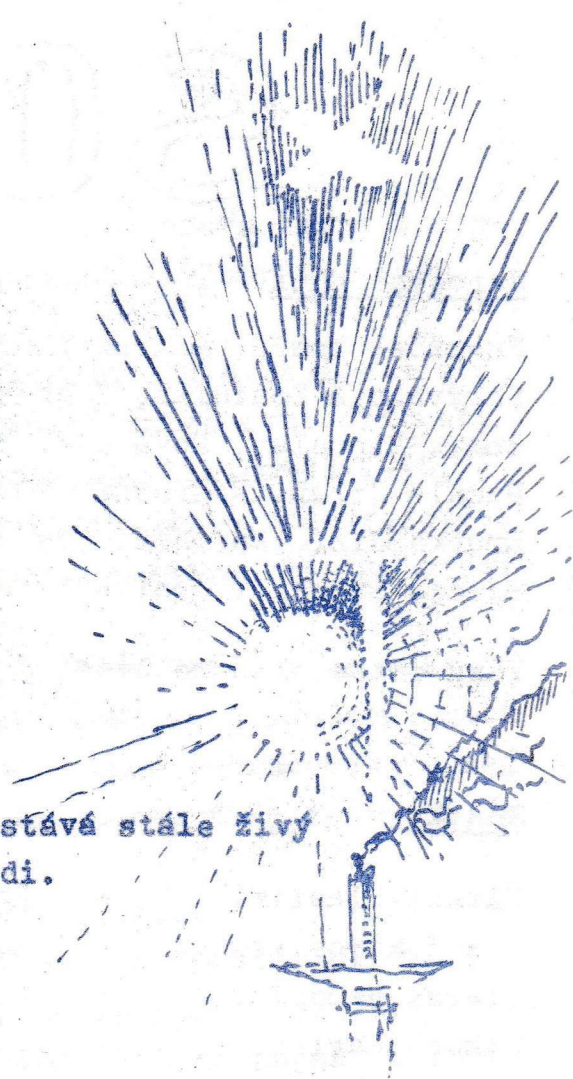

Úmrtí

Vajbar Zdeněk	věk 58 let
Vajbarová Julie	89 let
Krmičková Růžena	71 let
Řezáč Oldřich	73 let
Prudík Ludvík	57 let
Filípek František	86 let
Ryzý Václav	64 let
Minařík Václav	47 let
Suchánková Miluše	69 let
Režný Antonín	61 let

Kdo zemře, neodchází navždy, zůstává stále živý
ve vzpomínkách těch, kteří ho měli rádi.

ooo 000 ooo

Rakvický zpravodaj č. 2 - říjen 1990 vydává rada MNV a
Kulturní klub v Rakvicích, vychází čtvrtletně v nákladu
500 výtisků, odpovědný redaktor ing. František Režný,
grafická úprava František Zach, Střelcová Dagmar,
tiskne OPS - provozovna Hustopeče u Brna.
Povoleno ONV č.j. o 370403 687.
N e p r o d e j n é .